

II.

Równocześnie podaje się do wiadomości, na podstawie komunikatu Rządu Belgijskiego, że:

1) zgodnie z art. 2 wspomnianej konwencji zostały zgłoszone Rządowi Belgijskiemu przystąpienia do powyższej konwencji w imieniu Rządów niżej wymienionych państw w dniach następujących:

Urugwaj	7 maja 1889 r.
Czechosłowacja	7 lipca 1919 r.
Rumunia	5 czerwca 1923 r.
Węgry	30 lipca 1923 r.
Republika Dominikańska	17 sierpnia 1923 r.
Polska za W. M. Gdańsk	15 marca 1924 r.
Łotwa	27 marca 1924 r.
Chiny	22 grudnia 1925 r.
Egipt	18 stycznia 1928 r.

2) zgodnie z art. 3 wspomnianej konwencji zostały złożone Rządowi Belgijskiemu w dniu 14 stycznia 1889 r. w imieniu Rządów wszystkich państw sygnatariuszy dokumenty ratyfikacyjne powyższej konwencji.

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

282

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 29 kwietnia 1939 r.

o służbie przygotowawczej i egzaminie praktycznym kandydatów na stanowiska kategorii I w państwowej służbie weterynaryjnej.

Na podstawie art. 11 i 12 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 164) w brzmieniu nadanym rozporządzeniami Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr 86, poz. 658) i z dnia 7 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 87, poz. 737) oraz ustawą z dnia 4 marca 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr 18, poz. 107) zarządza się co następuje:

§ 1. Kandydaci na stanowiska kategorii I w państwowej służbie weterynaryjnej powinni odbyć służbę przygotowawczą (praktykę), przewidzianą w art. 12 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej, i złożyć egzamin praktyczny, ustanowiony rozporządzeniem niniejszym.

§ 2. Do służby przygotowawczej mogą być dopuszczeni kandydaci, odpowiadający warunkom określonym w art. 6 i 7 ustawy o państwowej służbie cywilnej, jeżeli wykażą się dowodem ukończenia wyższych studiów weterynaryjnych.

§ 3. (1) Podanie o dopuszczenie do służby przygotowawczej wnosi się do władzy powołanej do mianowania.

(2) Do podania należy dołączyć: metrykę urodzenia, dowód posiadania obywatelstwa polskiego, dowód ukończenia wyższych studiów weterynaryjnych oraz dokładny życiorys.

(3) Przed przyjęciem do służby przygotowawczej władza, powołana do mianowania, zasięga opinii lekarza urzędowego o stanie zdrowia kandydata.

§ 4. (1) Służba przygotowawcza trwa zasadniczo rok. W czasie służby przygotowawczej kandydat powinien poznać dokładnie czynności państwowej służby weterynaryjnej.

(2) Władza, powołana do mianowania, ustala wynik służby przygotowawczej na podstawie sprawozdania bezpośredniej władzy służbowej kandydata oraz oceny kwalifikacyjnej wydanej przez nią o praktykancie.

(3) Ustalenie wyniku powinno zawierać ocenę uzdolnienia i pilności kandydata oraz jego zachowania się w służbie i poza służbą.

(4) W razie ujemnego wyniku służby przygotowawczej, władza, powołana do mianowania, może zwolnić kandydata ze służby lub przedłużyć jego służbę przygotowawczą najwyżej na przeciąg dalszych dwu lat.

(5) Jeżeli ponowna ocena wypadnie ujemnie, należy kandydata zwolnić ze służby.

§ 5. (1) Kandydat powinien poddać się egzaminowi po ukończeniu pierwszego, lecz przed upływem trzeciego roku służby przygotowawczej z wynikiem dodatnim.

(2) Jeżeli kandydat nie podda się egzaminowi w ciągu trzech lat od wstąpienia do służby, należy go zwolnić ze służby.

(3) Podanie o dopuszczenie do egzaminu należy wnieść w drodze służbowej do władzy, powołanej do mianowania; władza orzeka o dopuszczeniu do egzaminu, terminie i składzie komisji.

§ 6. (1) Ustanawia się komisję egzaminacyjną przy Ministerstwie Rolnictwa i Reform Rolnych.

(2) Do egzaminowania kandydatów zatrudnionych we władzach administracji ogólnej Minister Rolnictwa i Reform Rolnych może powołać komisje egzaminacyjne przy urzędach wojewódzkich z zakresem działania na jedno lub więcej województw.

(3) Komisja egzaminacyjna składa się z przewodniczącego i dwu członków. Przewodniczący komisji i jeden z jej członków muszą mieć ukończone wyższe studia weterynaryjne, drugi zaś z członków — ukończone wyższe studia prawnicze.

(4) Minister Rolnictwa i Reform Rolnych ustanawia do odwołania listę przewodniczących komisji egzaminacyjnych oraz jej członków z grona podległych mu urzędników.

(5) Kolejność egzaminowania wyznacza przewodniczący.

(6) Przewodniczącemu służy również prawo egzaminowania.

§ 7. (1) Egzamin jest pisemny i ustny.

(2) Egzamin ustny winien odbyć się po pisemnym najpóźniej w terminie trzydniowym.

§ 8. (1) Egzamin pisemny polega na opracowaniu jednego lub dwóch tematów z działu służby weterynaryjnej, wybranych przez komisję egzaminacyjną na wniosek poszczególnych egzaminatorów.

(2) Przy wyborze tematów komisja powinna uwzględnić, żeby kandydat o średnim uzdolnieniu mógł opracować tematy w przeciągu sześciu godzin. Egzamin nie może trwać dłużej niż osiem godzin.

(3) Egzamin pisemny odbywa się w lokalu urzędowym pod nadzorem jednego z członków komisji egzaminacyjnej lub urzędnika, wyznaczonego przez władzę, przy której komisja jest ustanowiona. Kandydatowi należy dać możliwość korzystania ze zbioru ustaw i rozporządzeń; wszelka inna pomoc, w szczególności porozumiewanie się kandydatów między sobą lub z innymi osobami jest niedopuszczalne. Kandydat po ukończeniu wypracowania, przed opuszczeniem lokalu urzędowego, oddaje je urzędnikowi, sprawującemu nadzór, który stwierdza na wypracowaniu czas rozpoczęcia i ukończenia wypracowania i zabezpiecza wypracowanie przez opieczętowanie.

§ 9. (1) Przedmiotem egzaminu ustnego są:

1) a) ogólna znajomość ustawy konstytucyjnej i przepisów o państwowej służbie cywilnej,

b) ogólna znajomość ustroju i zakresu działania władz rządowych i samorządowych,

c) znajomość przepisów postępowania: administracyjnego, karno-administracyjnego i przymusowego w administracji,

d) dokładna znajomość aktów ustawodawczych, rozporządzeń i instrukcji, mających zastosowanie w służbie weterynaryjnej,

e) ogólna znajomość ustaw i rozporządzeń w sprawie hodowli zwierząt;

2) a) wiadomości o chorobach zakaźnych i wadach ewikcyjnych zwierząt gospodarskich,

b) umiejętność badania zwierząt rzeźnych i mięsa oraz produktów pochodzenia zwierzęcego,

c) znajomość ogólnych zasad higieny zwierząt.

(2) Kandydat powinien na egzaminie ustnym uzasadnić opracowanie tematów egzaminu pisemnego.

(3) Komisja egzaminacyjna powinna zwrócić uwagę, czy i w jakim stopniu kandydat posiada zdolność pojmowania i praktycznego stosowania obowiązujących przepisów.

(4) Egzamin ustny odbywa się z każdym z kandydatów z osobna i nie może trwać dłużej niż dwie godziny.

§ 10. (1) Jeśli komisja egzaminacyjna jedynomyślnie oceni wypracowanie pisemne jako nieudatne, uważa się, bez egzaminu ustnego, że egzamin został złożony przez kandydata ze stopniem „niedostatecznie”.

(2) Po odbyciu egzaminu ustnego stwierdza się ogólny wynik przy równomiernym uwzględnieniu pisemnego i ustnego egzaminu. Wynik egzaminu oznacza się według jednego z następujących stopni: „bardzo dobrze”, „dobrze”, „dostatecznie” i „niedostatecznie”.

(3) W razie niedostatecznego wyniku egzaminu komisja oznacza termin powtórnego egzaminu. Termin ten nie może być krótszy niż trzy miesiące i dłuższy niż rok. W razie ponownego niedostatecznego wyniku nie wolno powtarzać egzaminu, lecz należy zwolnić kandydata ze służby.

(4) Uchwały komisji egzaminacyjnej zapadają większością głosów i są ostateczne. Przewodniczący oddaje głos ostatni.

§ 11. Z przebiegu egzaminu sporządza się protokół, do którego wpisuje się: skład komisji egzaminacyjnej, tematy egzaminu pisemnego i pytania egzaminu ustnego, ocenę poszczególnych opracowań i odpowiedzi oraz uchwałę komisji o wyniku egzaminu.

§ 12. (1) Na dowód poddania się egzaminowi kandydat otrzymuje świadectwo urzędo-

we, wydane przez komisję według dołączonego wzoru.

(2) Świadcstwo ma być podpisane przez przewodniczącego i członków komisji oraz zaopatrzone pieczęcią władzy, przy której czynna jest komisja.

§ 13. Kandydatom, którzy pełnią służbę poza siedzibą komisji egzaminacyjnej i poddają się egzaminowi po raz pierwszy, należą się normalne diety i zwrot kosztów podróży.

§ 14. Minister Rolnictwa i Reform Rolnych może w wyjątkowych przypadkach za zgodą Prezesa Rady Ministrów w całości lub częściowo zwolnić poszczególnych kandydatów od egzaminu praktycznego.

§ 15. (1) W razie zamiaru mianowania na stałe urzędnika mianowanego do odwołania (prowizorycznego), można zwolnić go od służby przygotowawczej, jeżeli przesłużył co najmniej rok w służbie państwowej. Należy go jednak poddać wówczas egzaminowi praktycznemu,

o ile nie zostanie do niego zastosowany przepis § 14.

(2) Przepisy zawarte w ustępie poprzedzającym stosuje się odpowiednio do pracowników kontraktowych.

§ 16. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych.

§ 17. (1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie trzech miesięcy od dnia ogłoszenia.

(2) Z dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego traci moc obowiązującą rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 17 marca 1926 r. o ustaleniu wymagań od kandydatów na stanowiska urzędników kategorii I w państwowej służbie weterynaryjnej (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 187).

Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*
Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
J. Poniatowski

Załącznik do § 12 rozp. Rady Min. z dnia 29 kwietnia 1939 r. (poz. 282).

L. protokołu egzaminacyjnego.

ŚWIADECTWO.

Pan

(charakter służbowy)

poddał się w dniach

na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 kwietnia 1939 r. o służbie przygotowawczej i egzaminie praktycznym kandydatów na stanowiska kategorii I w państwowej służbie weterynaryjnej (Dz. U. R. P. Nr 43, poz. 282) egzaminowi praktycznemu na stanowisko kategorii I w państwowej służbie weterynaryjnej i złożył go z wynikiem

....., dnia 19..... r.

(pieczęć)

Komisja Egzaminacyjna dla kandydatów na stanowiska kategorii I w państwowej służbie weterynaryjnej

Członkowie Komisji

Przewodniczący Komisji